

EGYETEM

Mindenkit beengedne az egyetemekre a Momentum szakértője (FRISSÍTVE)

Ez a tartalom archív! A cikkben szereplő információk a megjelenés óta megváltozhattak.

Megjelent: 2017.05.21. 16:25

Szerző: **Tóth Marcell**

 Megosztás 0

FRISS

A Momentum Mozgalom felsőoktatási kerekasztal-beszélgetésén jártunk. A megszólalók szerint jelentős problémák alakultak ki az utóbbi években az egyetemeken. Több pénzügyi támogatást kívánnak az államtól, de azt szeretnék, ha az elköltésébe nem szólna bele a kormány – csupán a felsőoktatási törvényben szabályoznák az alrendszer működésének alapelveit. A tandíjat a két szegedi professzor nem javasolná bevezetni, a Momentum szakértője pedig inkább a „nemre” hajlik, de nem tartja ördögtől valónak, ezért megvizsgálná a nyugat-európai modelleket, s a társadalomra bízna az erre vonatkozó döntést. Cikkünket frissítettük.

„Bajban az egyetemek – Felsőoktatási kerekasztal Szegeden” címmel tartott rendezvényt a Momentum Mozgalom az IH Rendezvényközpontban. A beszélgetésen, amelyen a vendégek is kérdezhetek, mintegy 25-30 fő vett részt.

Három előadót hívott meg a politikai párt. *Csirik János* professzor a József Attila Tudományegyetem rektora volt az 1990-es évek elején, majd a Horn-kormányban helyettes államtitkár lett, s habár a tandíj bevezetését nem ellenezte, a Bokros-csomagban való megvalósítási módot nem tartotta megfelelőnek, ezért lemondott. Többször kifejtette szóban

és írásban a jelenlegi kormánypolitikával kapcsolatos kritikáját, sőt, a SZEGEDma hasábjain is nem egyszer publikált *Tomka Béla*, az SZTE BTK Jelenkortörténeti Tanszékének tanszékvezető egyetemi tanára, aki szintén elfogadta a politikai párt meghívását. Budapestről érkezett a Momentum Mozgalom oktatási szakértője, *Dukán András Ferenc*, aki egy budapesti középiskolában tanít. A beszélgetést *Mihálik Edvin*, a Momentum Mozgalom szegedi alapszervezetének elnöke vezette.

Tomka Béla a tudományos kutatást és az oktatási tevékenységet nevezte meg a felsőoktatás szerepeként, amely hatással bír a társadalmi mobilitásra és a jólétre. Más-más szerepet szánhatnak az egyetemeknek a nagypolitika szereplői és az oktatási szakemberek. Az oktatók döntő többsége meg kíván felelni a „felsőoktatás ideális funkciójának”, de a gyakorlati megvalósítás kérdéses Csirik János szerint. Nem tartja megfelelőnek a körülményeket, mert azt gondolja, a költségvetésben erre szánt összeg csökken, a hallgatói létszám szűkül.

A történelemben példa nélkülinek tartja a felsőoktatásra szánt források csökkenését 2010 és 2015 között Tomka. Azóta ugyan érkeztek plusz források, de úgy látja, hogy ebből nem minden intézmény részesül, csupán néhány kiválasztott. „Nem prioritás a felsőoktatás a kormány számára, s a társadalom számára sem fontos. A magyar borokról, lovakról tízszer annyit hallani a rádióban, mint az oktatásról” – vélekedett.

A felsőoktatás finanszírozásának két pilléren állóságát kritizálta Csirik. Az államtól kapott támogatások bármire fordíthatóak, az uniós pályázatokon elnyerhetőek viszont csak fejlesztésekre – ez utóbbiakból az SZTE mintegy 20 milliárd forintra számíthat. Az egyetemek mégis „cselezéssel” – gyakorlatilag szabálytalanul – bérezésre, s hasonló célokra használják fel a brüsszeli pénzeket, mert kevés a kormányzat által nyújtott összeg.

„Nem igazságos, hogy a munkaerőpiac akarja megmondani, hogy milyen szakos egyetemistákat képezzünk” – fogalmazott Dukán András Ferenc. Szerinte olyan embereket kell képezni, akik megfelelnek a gyorsuló világ kihívásainak, mert öt-tíz évente új szakmák képződnek. Azt nem fejtette ki, hogy az előbbi miért ütközik szükségszerűen az utóbbival.

„Habár sokan kritizálnak emiatt, az a határozott nézetem, lehetőséget kell biztosítani mindenki számára, hogy azon a szakon tanulhasson tovább, amelyiken akar” – mutatta be álláspontját Csirik, aki csak néhány kivételt tenne, ilyen az orvosképzés. Felvenne minden jelentkezőt az egyetemre, mert így látja elősegíthetőnek a társadalmi mobilitást. Egyetértett a volt helyettes államtitkárral a felvétel kérdésében a Momentum szakértője, de nem tartaná jó teljesítménymérőnek, ha mindenki diplomát is kapna ennyi emberből, kellenek a minőségi szűrők. Egy kérdezőnek megmagyarázta, hogy meglátása szerint nem mond ellent egymásnak a minőség megtartása, az összes fiatal beengedése az egyetemre, s az, hogy „közben mindenki diplomát kap, aki szeretne”. Azt sem látja problémának, hogy valaki úgy megy egyetemre, hogy nem is tudja, mit kíván tanulni, s esetleg később meggondolja magát. Az egyedüli fontos dolog, hogy a rendszer átlátható legyen, s ne töltsenek el benne feleslegesen sok időt.

„Nem tartja ördögtől valónak” a tandíjat a Momentum oktatási szakértője, de kérdésesnek véli, hogy működhet-e Magyarországon. Állítja, vannak jó tandíj-konstrukciók Nyugat-Európában, amelyeket meg kell vizsgálni, mert elképzelhető, hogy megtalálható közöttük a magyar társadalom számára a megfelelő. Tomka Béla, sőt, Csirik János is határozottan a tandíj ellen foglalt állást, mert az a hátrányos helyzetűek számára visszatartó erő lehet. A történelemszaktanárság vezetője óvva intett attól, hogy az Amerikai Egyesült Államokat tartsák követendő

példának, mert ott van ennek történelmi múltja, s a szülők, nagyszülők már a jövőendő egyetemista kisgyermekkorától erre gyűjtenek.

A kerekasztal tagjai egyetértettek abban, hogy csökkent az egyetemi autonómia az utóbbi években. Tomka Béla szerint a rendszer autonóm módon működik jól, mégis a kormány direkt módon mutatja ki szándékait. A felsőoktatási törvény elfogadása a Parlamentben megfelelő, pártok feletti konszenzus után – ennyiben látja az állam szerepét Csirik. Dukán, a Momentum nevében hozzátette, úgy terveznék kormányra kerülésük esetén, hogy az állam finanszírozná fix, előrelátható összegekkel az egyetemeket, majd a munka eredményét bizonyos idő után indikátorokkal mérnék. Szintén egyetértettek abban, hogy szétválasztható az állami finanszírozás és a szerepvállalás, avagy beavatkozás.

Problémának tartották, hogy az egyetemi autonómia fontosságát nem érti meg a lakosság. Dukán arra törekedne a Momentummal, hogy változtasson a magyarok elitellenességén, amelyért Tomka a populizmust okolta, mert a politika az egyetemekről lekicsinylően beszél – s ez egyes választópolgároknak szimpatikus.

Frissítés:

A Momentum Mozgalom kérésére cikkünk címét módosítottuk "Ponthatár nélkül mindenkit beengedne az egyetemekre a Momentum"-ról, "Mindenkit beengedne az egyetemekre a Momentum szakértője"-re, mert a párt álláspontja szerint ők nem törölnék el a ponthatárokat. Annak megítélését, hogy mit gondolnak egy olyan pártról és oktatási szakértőjéről, amely úgy tartaná meg a ponthatárokat, hogy közben ezeket mindenki képes lenne átlépni, azt tisztelt olvasóinkra és kommentelőinkre bízunk.

SZEGEDma hírportál

A Daily Szeged Facebookon közzétett videófelvételét az alább érhetik el, s ellenőrizhetik tudósításunk hitelességét:

